

16 september

Weer aan het werk

Na een weekend Jeruzalem weer naar OP dit keer naar 55 de meest zuidelijke. Maar wel open dus hoef je geen rondjes te lopen maar kun je gewoon doorlopen naar de kruising en terug. Nu de temperatuur wat gedaald is, 34 graden, is het beter te doen. Aan ieder voordeel zit een nadeel nu zweet je op de terug weg. Bij 40 graden was dat ook wel maar het verdampte gelijk dus werd je niet nat en geen zweet in je ogen. Nu dus wel.

Op OP worden de dingen gewoon, de patrouilles routine en een paar schorpioenen per dag daar wen je ook aan. We hadden van week wel een herder met koeien die over de A-Line ging en erg dicht bij het Israëliësch grens kwam. Zelfs de IDF (Israëliësch leger) werd zenuwachtig en kwam met twee patrouilles. Voor de rest is het rustig in onze omgeving. Af gelopen maandag waren er in het noorden vanuit Libanon twee raketten richting Haifa geschoten. R was alleen materiële schade. Natuurlijk schoot Israël zoals beloofd terug met artillerie. Maar daarna alles weer rustig. Maandag voor het eerst als senior op inspectie geweest in gebied 1. Ieder veertien dagen worden op maandag alle IDF posities (opstellingen) geïnspecteerd in de 10 km zone alle tanks geteld en al het personeel. En in de 20 km zone (tussen 10 en 20) alleen de tanks. Het houdt in dat je verzamelt bij Gilo dat is de kazerne waar de liaison officieren verzamelen. We drinken daar koffie en krijgen een liaison officier toegewezen die tevens onze tolk is. Deze mensen zijn reservisten en de meesten zijn geboren in Canada of Amerika. Zijn over al gemeen erg aardig en een bron van informatie over de Golan hoogte, geschiedenis en de gewoontes en gebruiken. Veel hebben gevochten in een van de oorlogen want driekwart is van ongeveer mijn bouwjaar. Dat de wereld klein is kwam ik maandag weer achter. Mijn baas in Vught (voor de collega's Kol de Vries) had verteld dat zijn schoonzus op de Golan hoogte woonde. Eric de Gilo die met ons mee reed tijdens de inspectie moest tijdens de rit nog een aantal dingen telefonisch regelen want hij zou woensdag voor een aantal maanden naar Canada vertrekken. Op een gegeven moment hoor ik tussen al het Hebreeuws het woord Holland vallen. Toen hij klaar was vertelde hij dat hij een Nederlandse vrouw aan de lijn had gehad, een vriendin van hem die in Qazrin woonde en dat haar zwager ook militair was. Ik ja die is kolonel. Dat wist hij niet maar wel dat hij diplomaat was geweest. Ik zei ja in Griekenland. Ja dat klopt. Hij die vrouw terug gebeld en wat heen en weer gepraat. En vervolgens werden we uitgenodigd voor de koffie die middag. Helaas zat de inspectie wat tegen dus hadden we geen tijd meer die middag, maar ik me wel voorgenomen om een andere keer op bezoek te gaan. Moet nog wel even het telefoon nummer aan de kolonel vragen.

Goed, we waren dus op inspectie ik als senior, een junior van 53 die kaart moest lezen en achter in de Gilo. De route loopt voor een groot gedeelte door het gebied waar we ook patrouilleren maar nu mag je ook naar binnen om te tellen en te kijken. Soms doet zo'n positie commandant (meestal jonge vrouwen of mannen) moeilijk en dan moet de Gilo zijn baas bellen en die regelt dan dat we naar binnen mogen. Vaak weten die jonge commandanten niet eens wat wij als UN nu eigenlijk doen. Want de meeste zijn dienstplichtig en wisselen nog al eens van positie. Maar als we de positie's langs het hek moeten controleren komen we in een gebied waar we anders niet mogen komen. En krijgen we ook begeleiding mee. Dit gebied is het dal tussen Israël en een stuk van Jordanië en daarna Syrië. ontzettend grillige maar langs de rivier erg groen en mooi. Ongeveer halverwege die route gaan wij links af de normale weg weer op en gaat onze begeleiding terug. Nadat we links af geslagen waren bleek het hek dicht te zijn. De Gilo had niet de juiste sleutel bij zich dus zei hij rij maar door langs het hek dat moet een mooi gebied zijn en ik ben daar ook nog nooit geweest. Het was fantastisch maar de commandant van de volgende post was behoorlijk pissig dat wij (met toestemming van de Gilo) zonder begeleiding door dat

gebied waren gereden. Maar wij hadden mooi doordat gebied gereden en antilopen en paar vossen gezien plus twee enorme gieren. (Frans dit waren wel gieren en geen ooievaars).

Dinsdag met een collega even snel naar het kamp in Syrie geweest om les te krijgen in artillerie munitie. Want de IDF zegt dat hun M109 maar twintig kilometer schiet maar met aan gepaste

munitie kan hij bijna 40km over bruggen en die mogen ze dus niet in de 20km zone hebben. Op de terugweg wat foto's gemaakt van Al Qunaitira dat is een plaats, net voor de Israëlische grens, ter grote van Zaltbommel die in de Yom Kippour oorlog volledig verwoest is. De Syriërs zeggen dat Israël dit bewust heeft gedaan en Israël zegt dat Syrie dit zelf heeft gedaan. Ik heb deze week een boek gelezen over de tankslag die hier heeft plaats gevonden en daar wordt behoorlijk wat artillerie vuur op Al Qunaitira gegooid dus de waarheid zal wel in het midden liggen. Maar als je de gebouwen ziet zijn er ook een aantal opgeblazen door zeer kundige genisten. Syrië laat de stad zo om te dienen als herinnering. Dat is de

enige herinnering aan de oorlog. Wat je wel over al ziet zijn afbeeldingen van de president en Syrische vlaggen.

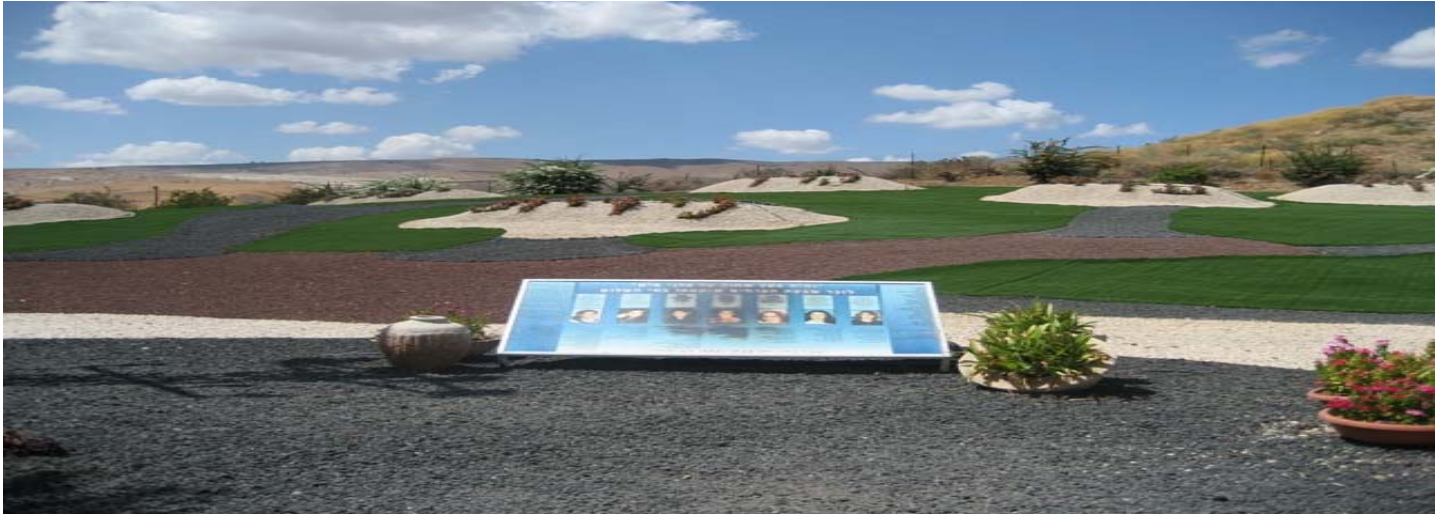
Aan de Israëlische zijde zijn heel veel monumenten. Veel oorlogsmonumenten met de namen van de gesneuvelde maar ook veel gedenk plaatsen voor burger slachtoffers die gedood zijn door raket aanvallen door de jaren heen.

Bij voorbeeld in Metulla waar 12 mensen om kwamen en 15 zwaar gewonden bij een aanslag op een bus.

Vlak bij de grens met Jordanië is het "School Girl Memorial" de plaats waar zeven meisjes werden dood geschoten door een Jordanese soldaat.

Woensdag en donderdag vrij geweest, beetje huisvrouw gespeeld, de was gedaan, boodschappen en het huis aan kant gemaakt. 's Avonds een afscheidsdinetje bij de Chinees. De huur wezen betalen bij de landlord. Daar werd ik uitgenodigd om een glaasje te drinken en wat te eten. Een leuk gesprek gehad al viel echt niet mee want hij en zijn vrouw spreken nauwelijks Engels. Maar met handen en voeten kwamen we er wel uit. Wij, de drie huurders, werden uitgenodigd voor het nieuwjaarsdiner de volgende avond want 18 september begint het joodse nieuwe jaar. Helaas zit ik op de OP dus kon ik niet. Ik kreeg wel een mooie agenda. Ik probeerde zoals ik al verteld had met handen en voeten uit te leggen dat ik een week dienst had en daarna een week naar Nederland ging. Ik dacht daar gebruik ik de agenda wel even voor. Ja, ten eerst begin je achter in, ten tweede hij begint op 16 september. Dus eigenlijk wil je naar achteren bladeren om oktober te zoeken maar je moet dus naar voren want zij lezen en schrijven, vanuit ons oog punt, van achter naar voor.

Als laatste mijn volgende tour op OP 54 de gesloten OP voor bereid en tevens alles klaar gelegd voor volgende week vrijdag om direct naar Nederland te vertrekken. Ik moet wel op tijd met de bus naar Tel Aviv vertrekken want de Sabbat begint op de vrijdag avond en de bussen stoppen om 15.00 uur en de trein om 16.00. dus ik moet rond 15.00 de trein hebben van Tel Aviv naar het vliegveld.

Vrijdag mijn eerste dag vijftig rondjes hard gelopen. Kleine rondjes (175 mtr) want een gesloten OP is niet groot. Vannacht heeft het verschrikkelijk geregend. Mijn bed was nat omdat het raam open stond. Van ochtend waren er grote plassen buiten en de twee jongen katten die dat voor het eerst mee maakte liepen voorzichtig door de plassen ieder keer met hun poten schuddend om het water eraf te krijgen. Ook hadden we nog een gewonde. Er was vorige week een hele jonge zwerf kat aan komen lopen die gezellig mee kwam eten met de andere twee katten, maar hij/ zij was erg schuw. Drie katten op een OP is te veel dus hebben we de kleine gevangen om naar een andere OP te brengen. Bij dat vangen is mijn Noorse collega gebeten. Hij maakte er een heel drama van. Een klein gaatje in zijn vinger dat bloede. Dus ik zei laat maar even bloeden dan bloed het schoon beetje jodium erop en dan komt alles goed. Nee hij wilde contact met de dokter en een tetanus spuit en misschien wel een spuit tegen hondsdolheid. Ik hem uitgelegd dat hij door een kat gebeten was, hoe zo hondsdolheid. (kon hij niet waarderen) Met als gevolg dat ik

eigenlijk vandaag op pad zou gaan maar nu binnen zit omdat hij voor behandeling naar de dokter is.

Dat was het weer. Bedankt voor alle mail en tot mails of misschien tot ziens.